

[Alvilda Larsen.]

lære sprog, kan jeg ikke se. Tror man virkelig, at jævne husmødre i stort tal vil kunne søge en sprogundervisning, som de selv skal betale?

Endvidere kunne man, når der nu tales om, at det er kvinder i alle aldre, der søger disse kursuser, henviser til, at der er ikke spor mærkværdigt i, at det særlig er kvinder, der søger disse kursuser, hvor man ikke har nogen aldersbegrænsning opad. De kvinder, der ikke har haft mulighed for i deres ungdom at få undervisning og opnå dygtiggørelse på disse områder, får jo mange gange først muligheder senere for en dygtiggørelse, nemlig på det tidspunkt, da børnene er blevet større og er fra hånden. På det tidspunkt har husmoderen mere tid, og så er det, hun søger ind på disse kursuser. Kvinder på et alderstrin af 40, 45 eller 48 år vil vel ikke netop melde sig på kursuser, hvor der undervises i regning eller skrivning — det kan jeg næppe tro. Det er ganske naturligt, at de søger de andre fag, som jeg og mit parti også synes er fortrinlige fag.

Det er mit indtryk, at det ærede medlem hr. Damsgaard i hvert fald ikke, før han fremsatte det foreliggende forslag, har talt med alle de tusinder af kvinder, der tilhører partiet venstre ude omkring i landet. Det er mit indtryk, at der er i tusindvis af venstrekvinder, der netop søger til disse kursuser, og jeg vil ikke tro, at de, hvis man spurgte dem, ville være begejstrede for, at der skulle finde en indskrænkning af kursuser sted.

Loven er som sagt populær, således som den er; så populær, vil jeg tro, at det er karrige venstresogneråd rundt omkring, der synes, at de skal betale altfor mange penge til disse nymodens ting, der foregår omkring på disse kursuser. Mon ikke det er her, tampen brænder, og at det er af den grund, man vil begrænse lovens virkefelt? Mit parti kan ikke indse, at tiden til en revision af denne lovgivning er inde nu. Der står ganske vist i forslaget, at der skal nedsættes et folketingsudvalg, der skal have til formål at undersøge loven om ungdomsundervisning, men det skal være med henblik på at få denne lov revideret, og en sådan revision kan vi som sagt ikke se er hensigtsmæssig. Der foreligger masser af andre love, som i langt højere grad trænger til en revision i

den af forslagsstillerne ønskede retning. Men naturligvis, en almindelig drøftelse i et udvalg om, hvordan loven virker, kan vi ikke modsætte os. Jeg har jo nu her i dag også hørt de andre partiers stilling til forslaget, og jeg vil så sætte min lid til, at drøftelsen i udvalget under ingen omstændigheder fører til, at loven bliver revideret således, at det bliver en ringere lov. Derfor kan jeg på mit partis vegne udtale, at vi ikke vil modsætte os en udvalgsbehandling.

Alfred Jørgensen: Loven om ungdomsundervisning af 11. juni 1954, der angiver rammerne for en fortsættelsesundervisning af den konfirmerede ungdom, er på mange måder en god lov. Jeg vil således fremhæve som noget værdifuldt, at man har opretholdt denne undervisning på et frivilligt grundlag. Der er for mig ingen tvivl om, at der ligger en særlig værdi i, at den ikke blot danner en fortsættelse af undervisningspligten i barneskolen, men giver undervisning i en ny form. Ligeledes lægger jeg stor vægt på, at loven også giver mulighed for, at det private initiativ kan udfolde sig på dette område, så at den ungdomsundervisning, der sættes i gang af sammenslutninger og enkeltpersoner, nyder de samme gunstige vilkår som den tilsvarende undervisning, der iværksættes ved offentlig foranstaltning.

Der er vel ingen tvivl om, at det mest værdifulde i den ungdomsundervisning, som loven omfatter, er den undervisning, som de unge får ved et ophold på en ungdomskostskole eller efterskole. Jeg kender nogle af disse skoler, og efter mit kendskab til dem kan jeg sige, at de udfører et særdeles godt og fortjenstfuldt arbejde for de unges opdragelse og dygtiggørelse, men det er også rimeligt, at de unge, som ikke er så heldigt stillet, at de har lejlighed til at nyde godt af et sådant skoleophold, gennem aftenskolen og den stedlige ungdomsundervisning nyder godt af de goder, der følger med en sådan undervisning.

I denne forbindelse vil jeg også nævne aftenhøjskolen, der mange steder samler en stor kreds af deltagere, navnlig af de lidt ældre aldersklasser, og yder et fortrinligt bidrag til folkeoplysningens fremme. Netop fordi den for en stor del søges af ældre deltagere, vil jeg pege på, at denne undervis-